

Universitätsbibliothek Paderborn

**Mvndvs Et Mvndi Partes, Divinæ Bonitatis Ac Ivstitiæ
Præcones**

Stengel, Georg

Ingolstadt, 1645

§. 10. Sitis miraculosa aquarum largitione à sanctis restincta.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52365](#)

in VINO SANGVIS. Accesbit item v.
sus OLEI, qui, per sacram BAPTISMA,
in Christo justificatis, ad consummationem con-
ferret. Fontes ergo sunt sacramenta, & in-
ter hos *aqua viua sacri baptismatis, vnde di-*
uina in homines gratia dimanat.

§. X.

Sit is, miraculosu aquarum Largitione à San-
tis restincta.

Hæc magna aquarum ornamenta bene-
ficiaque esse, quis neget, vsque ad spiritum
animamque penetrantia; cùm magni fiant
alij Sancti, quivel ad sitim corporis duntax-
at restinguendam, Moysen imitati, aquas a-
stuantibus fontesque sunt diuinitus largiti.
Recens est, quod de S. Isidoro Hispaniæ co-
lono, ex historia vitæ atq; imagine illius di-
dicimus; cui idem fuit, scipione terram &
fontem eruere. Refert Nicephorus, Dona-
tum Eureę, in Epiro, antistitē, cùm aliquan-
do, ex itinere fessus, comites aquæ penuria
languentes conspicatus esset; primū D E-
M precatum, deinde terram manu fodisse,
atq; illico fontem aquæ viue produxisse,
quæ vię comites ad itineris laborem recrea-
uit. Quod hic manu, Antoninus (martyr A-
pameæ passus) virgå fecit, quâ ybi humum
per-

Niceph.
lib. 12:
cap. 45.

Marul.
lib. 4.
cap. 2.

percussit arentem, nec vllis aquis rigatam, illico fons exiliit, cui⁹ potu refocillatus, iam hilarior ad martyriū cucurrit. Idem præ- idē ibid.
 stitit Basolus Rhemensis Abbas, in Galliæ partibus, dum monte solitarius incoleret, nec aquā haberet, fonte precando de rupe elicuit. Quod hi pro se fecerunt; idem alij ibid. impetrarunt, in gratiā aliorum. Nā D. Franciscus, dum rustici cuiusdā sitim, in solitudine, miseratur, oratione terram dirupit, è cuius vulnera, in vicem sanguinis, fons emicuit, cuius haustu, qui moribundus sicco ore vix anhelabat, restitut⁹ sibi, saluè vixit. Cū Haimo dux, in venatione immodicè siti- ret, tetigit baculo terram Iodocus mona- chus, & reddita est illi exemplò aqua, ex a- rido solo; quasi ad cellam pulsasset, aut tan- quam si dolium perfodisset. Dedicabat Dun- stanus Cantuariensis Archiepiscopus Eccle- siam quandam, magna hominū multitudi- ne confluente. Defecit populo sitienti aqua; pedo igitur terram verberauit; &, quasi te- stam aqua plenam rupisset, ita mox fons co- piosus sese effudit, qui à Vincentio scribi- tur hodiernum vsq; in diem manare, vt no- men quoque Dunstani largissimè dimanet, per orbē. Quid longè excurrimus, cùm cele-

Petrus
de
Natali-
bus
lib. 1, cap.
65.
Vincēt. I.
24.

K 4 ber-

berrimos eiusmodi fontes , in vicinia no-
stra, habeam⁹? S. Corbiniani Frisingæ, S.
Wolfgangi Ratisponæ; trium Exulū ad pa-
gū Oettingam? Ac, ne oleum desit, laudati-
ssimum manat S. Quirini, in Degernsee; &
Eichstadij S. Walpurgæ. Sed neq; ille fons
mihi tacendus est, quamuis longè peten-
dus, qui ab Edinburgo Scotiæ vrbe, plus mi-
nus duobus passuum millibus, scaturit, cui
lucidissimi olei guttae innatant, eâ mensura
& numero, vt, si nihil inde collegeris, nihilo
plus confluat: quantumuis autem abstuleris, nihilo
minus remaneat. Natum esse
aiunt, effuso illic oleo D. Catharinæ, quod
ad D. Margaritam , ex monte Sinai adfer-
batur. Fidem rei faciunt, fonti nomen D.
Catharinæ inditum ; atque in eiusdem ho-
norem facellum juxta, D. Margaritæ jussu,
ædificatum. Valet id oleum, cōtra cutis sca-
britiem. Nempe, quia D. Catharina fuit vna
ex prudentibus virginibus , quæ exeuantes
Matth. 25. obuiam sponso & sponsa acceperunt oleum in va-
fis suis, cum lampadibus : idcirco voluit & il-
lam , oleo ad sepulchrum apposito , oleoq;
à sepulchro eius ablato diuinus Sponsus il-
lustrare. Similia extant complura; quorum
Egnat. 1.8. vnum Egnatius recenset de Narciso Hie-
roso.

rosolymitano Episcopo: qui, cùm, Pascha-
tis festo die, oleum defecisset, aquam, loco
olei in usum lumen infundi jussit. Quæ,
quam primùm in oleū versa, sic accensa est,
ut omnibus spectaculo esset. Neq; finis fue-
rit, si aut olei, aut aquarum fontes saluber-
rimos, vel solius Germaniæ velim comme-
morare. E quibus satis fit clarum, miraculū
Moysis, rupem in latice soluentis, oleumq;
de saxo durissimo elicientis; sapientia fuisse, etiā
apud nos Christianos, restauratum. Quibus
miraculis aquarum gloria, præstantiaque
diuinitus commendatur.

§ XI.

Martyrium aquis consecuti Sancti.

Nec mirabiles duntaxat fuere Sancti,
dum sitientibus aquæ potum præbuerunt,
sed longè mirabiliores, quando non solùm
aquas frugalissimè, in Eremo, atq; inter diu-
turna jejunia; sed etiam cùm eas adeò copi-
osè hauserunt, ut suffocarentur. Clariùs lo-
quar. Aquæ martyres fecerunt; & martyrijs
sunt consecratae. Colit, ob id, Clementem
Romanum quotannis Ecclesia, quem sub-
mersum mare ipsum coluit, ad Angelicum
illius sepulchrum adituri se reducens, atq;
iter patefaciens. Leguntur præterea & alij